

Publicerad 2019-09-27 10:16 av Bjarne Nordbö

Nymånecermoni/trummans tid

Det skulle bli min första. Berget var välkänt. Omberg. Drottning Ommas energier. Parkerade bilen och anslöt till en grupp människor. Genast känslan av tillhörighet. Kramar. Små välkomnande ord. Vi började med att samla ved till elden. Snart satt vi samlade i ring. De första lågorna slog upp mot skyn. Jag fick en skallra. Någon hade en tamburin. Flera hade mäktiga trummor som de packade upp ur sina filter. En kvinna berättade om astrologiska tankar runt just den här tiden. Mina öron var öppna för allt. Någon började slå en takt. Andra följde efter. Ur min strupe kom det sångliknande ljud. Snart märkte jag att tonerna gick in i andras stämmor. Mäktigt var ljudet av trumma. Efter en lång stund upphörde allt utom en trumma som fortfarande dovt gav sitt sista. En tystnad. En termos med sermoniell choklad gick runt i ringen. Smakade som guld. Samtal i det lilla om det stora. Allt under den där månen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bjarne Nordbö med Poeter.se id #11158 innehar upphovsrätten